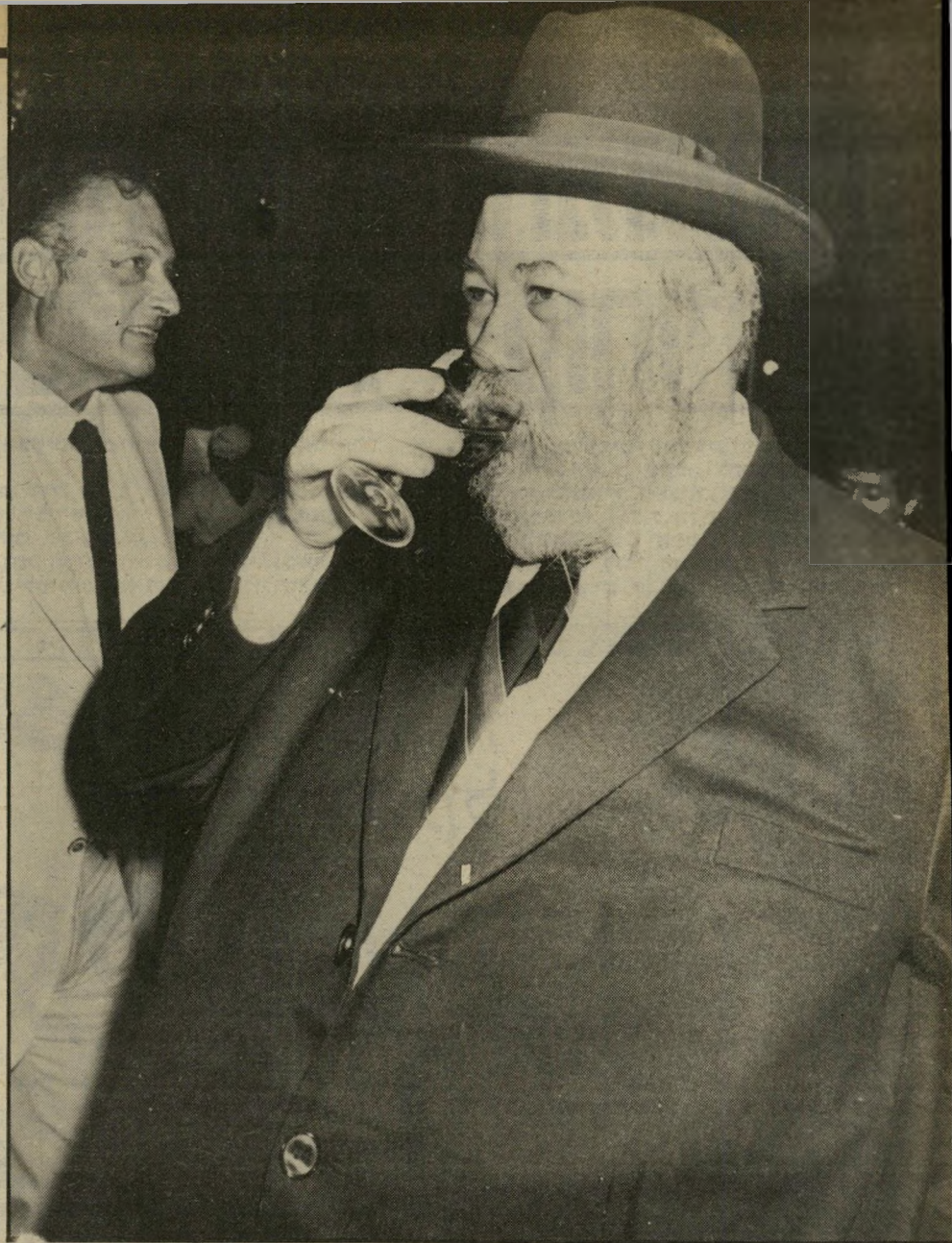

התייר הדתי דרס ילדה למאות וברח מן המקום. מסר הודעת כזב למישטרה ושוחרר אחרי י"ד הקואליציה

סקופ

לרפואה. בכביש עצמו לא עכרו באותה שעה כלירכב.

גופה בבית-החולים

מן רב חלף מהרגע שפתחיה נפגעה ועד שנהג הגון שעבר ב' כביש, נעצר ולקח אותה לבית-החולים בבית-הנגב, מרחק 25 דקות נסיעה מהמקום שבו נהרגה עלידי הנהג הדרוסן.

לרופאים לא נותר, אלא לקבוע את מותה.

בית-החולים דיווח בלי דיחוי למישטרה באר-שבע על תאונת פגע-זכר ועל מיקומה. מייד הועברה

ילדי ע'ורה המפוזרים. שלושת רבעי שעה אחרי שהמיש' טרה החלה בחיפושה אחרי הנהג, נכנס צעיר דתי, עטור פיאות וזקן, לתחנה של מישטרת ערד. הצעיר, ישראל פרידמן, תייר יהודי מארצות-הברית, בן 28, ביקש להתלונן על כך שאבנים שנזרקו, כביכול, לעברו בכביש באר-שבע ערד, גרמו נזק לרכב שבו נהג.

שוטר בתחנת ערד מיהר לצאת עם הצעיר אל מיגרש-החנייה, כדי לראות במו עיניו על מה הוא מדבר. פרידמן עצמו התנהג בקור-רוח. לא ניכר בו שום סימנים של התרגשות.

בעודו מחפש שרידי שריטות של אבן, נוכר השוטר שזהו סוג-הרכב שבו נהג האיש המבוקש על גנימת מוות.

הרג, ברח

וטילפן לח"כ שפיירא

"אני לא דרסתי אף אחד", קרא הצעיר בקול. אחרי כירור קצר הודה שאכן עבר ליד הכפר ע'ורה. לטענתו, משם הושלכו עליו האבנים. לא הרגשתי שפגעתי במישהו", חזר על גירסתו.

למקום הוזעק ראש לישכת התנועה של המרחב. איש לא העלה על הדעת שיתכן כי נהג הנוסע בשעת-צהריים, בכביש שבו אין כמעט תנועת-רכב, יכול לדרוס אדם מבלי להרגיש בכך.

השוטרים לא הבינו גם מדוע הופיע הצעיר בתחנה כשעתיים וחצי אחרי המעשה. המרחק מע'ורה לערד, גם בנסיעה איטית ביותר, הוא פחות מ-20 דקות.

שפירא מטלפן

הצעיר הועבר לחקירה בבאר-שבע. בדרך ניסו החוקרים לתת תשובה לשאלה מטרידה זו.

הפיתרון בא ממקום בלתי-צפוי. בעוד שהצעיר נעצר כחוק, צילצל הטלפון בתחנת המישטרה באר-שבע. הקול, שנשמע מעברו השני של הקו, לא השאיר מקום לספקות.

היה זה ח"כ אגודת-ישראל, אברהם שפירא. מה חיפש הח"כ גדול-המימדים בתחנת-המישטרה בבירת הנגב? "רציתי רק דבר אחד", אמר אחר-כך שפירא לכתב העולם הזה, "שפנה אלי, שיתנו לו עד השיחרור תנאים, שלא יישב בין רוצחים".

ידיעה במערכת-הקשר לכל הניידות באיזור. הוקמו מחסומים. השוטרים חיפשו רכב שיתאים לתיאוריהם של

נמצאו אותה שעה בעבודה במקומות אחרים. במקום שבו אין חשמל ומים זורמים בפחונים, אין גם קרטלפון אחד

קריטי לחייה. הילדים התפזרו בבהלה לבתיהם, ניסו לקרוא לעזרה, אך זו כוששה לבוא. הגברים תושבי הכפר

הגופה המרוסקת, שהובאה לבית-החולים סורוקה בבאר-שבע, לא השאירה מקום לספק. היה זה ביום השני, בשעה 3 וחצי אחרי-צהריים.

שעתיים קודם לכן ניסתה הילדה הברווזית, פתחיה אבו-סייפן, לחצות את הכביש ליד כפר ע'ורה, שבו היא מתגוררת. הכפר שוכן משני צידיו של כביש ערד באר-שבע, סמוך לצומת יתיר.

התנועה בכביש רלה ביותר, אך למרות זאת, הביטה פתחיה ימינה ושמאלה בטרם פסעה למרכז הכביש. במרחק קטן ממנה עמדו ילדים אחרים, לבושים כמוה בכגרים אחידים של בית-ספר. חלקם המתינו לאוטובוס, אחרים ביקשו לעבור לבתיהם שמעבר לכביש. עוד יום-לימודים היה מאחורי-הם.

ואז הגיח הרכב. מכונית מסוג ב'אס-יוו דהרה מכיוון באר-שבע לכיוון ערד. הנהג, שהיה לברו ברכב, לא האט את מהירות נסיעתו. נדמה היה כי הוא אף הגביר אותה.

הילדים קראו בקול לפתחיה והזהירו אותה, אך הילדה לא הספיקה לשוב על עיקבותיה. הרכב פגע בה והעיף אותה למרחק קצר. היא נפלה בכוח רב על מישטח האספלט. הנהג לא עצר אף לרגע. הוא לא האט את מהירות נסיעתו. הוא לא ניסה לעזור לסציעה שישכבה על הכביש. הוא הגביר את מהירותו ודהר קדימה.

פתחיה שתתה דם. כל רגע היה

של המישפחה ואוהל, שבו הם מבשלים את מאכלי-הם. הפחון נמצא שני קילומטר מכביש ערד באר-שבע, ואין כל גישה אליו. נקודת-המים שממנה שר-אביס בני המישפחה נמצאת בסמוך לכביש הראשי.

בית הילדה פחון-המגורים של מיש-פחת אבו-סייפן (מסומן בחץ) בכפר ע'ורה שבנגב. לצד הפחון - מחסן כלים ומגורים. בקידמת הפחון המסומן נמצאים פרה ועגל